

allerfjerneste . . . (K. M. Klausen: Men at det var rigeligt.) . . . Nej, jeg har ikke sagt, at det var rigeligt, jeg har sagt, at der var stadig stigende Udgifter til Alderdomsunderstøttelse, og det ærede Medlem kunde jo heller ikke som en fornuftig Mand tale saaledes, thi han ved jo meget vel, at Staten har aldeles intet at gøre med at bestemme Alderdomsunderstøttelsernes Størrelse. Den overlade vi til Kommunerne at bestemme, og vi betale kulant Halvdelen af alt, hvad Kommunerne bevilde dertil. Det ærede Medlem, der sidder i Københavns Magistrat, ved jo meget vel, at naar han gaar med til at forhøje Alderdomsunderstøttelserne i København, betaler Staten kulant Halvdelen af, hvad Københavns Kommune kommer til at udrede i saa Henseende. Det ærede Medlem kender godt Vejen til at faa stadig større Bidrag hertil af Statskassen, og jeg skal for mit Vedkommende sige, at saa længe jeg er Finansminister, ville de som jeg haaber stadig stigende Bidrag til Alderdomsunderstøttelse ikke blive udbetalte med noget Suk.

For øvrigt skal jeg gøre opmærksom paa, at det maa være nogle gale Tal, det ærede Medlem opererede med. Saa vidt jeg hørte, nævnedes han saadan noget som 3 Kr. 50 Øre om Maanedens . . . (K. M. Klausen: 3 Kr. 66 Øre.) . . . Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem har dette Tal. Jeg ser her i Statistisk Aarvog, at den gennemsnitlige aarlige Understøttelse pr. Hovedperson for Landet er 128 Kr. om Aaret, det vil altsaa sige 10—11 Kr. om Maanedens, og saa kan jo Statens Bidrag ikke blive 3 Kr. 66 Øre. Det er for Aaret 1903, og da det stadig er stigende, maa det formodentlig være større nu.

Dernæst talte det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) om Lønningslovene og ogsaa her paa den for ham saa uhyre karakteristiske Maade. Det er, som jeg sagde, det gælder bare om nu at faa det Indtryk slaaet fast, selv om det kun kan holde sig et halvt Aar, at der er ikke noget at vente af denne Regering. Han vilde dog ikke betvivle, at vi vilde forelægge Lønningslovene, men, siger det ærede Medlem, hvordan gaar det med Regeringens Love? — Den forelægger dem ved Rigsdagssamlingens Begyndelse, men ved Rigsdagssamlingens Slutning ere de under Bordet. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvor mange af de Lønningslove, som denne Regering har forelagt, der er kommet under Bordet inden Rigsdagssam-

lingens Slutning? Jeg husker i alt Fald i Øjeblikket ingen, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan nævne nogle. Derfor tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem, hvis der er Sandhed i, at han og hans Parti ville yde deres loyale Støtte, kan være ganske sikker paa, at vi nok skulle gennemføre de Lønningslove, som vi agte at forelægge her i Oktober Maaned.

K. M. Klausen: Vedrørende det Tal, jeg nævnte med Hensyn til Alderdomsunderstøttelser, skal jeg oplyse den højtærede Minister om, at jeg har det fra den samme Bog, som Ministeren saa i. Det er statistisk Aarvog for Aaret 1906. (Afbrydelse af N. P. Jensen). Har jeg set paa et fejlt Sted? Vil det ærede Medlem da ikke sige mig, hvor jeg skal se. Har det ærede Medlem ikke Lyst til at komme herhen, saa skal han faa Lov at se med? Der staar her en Rubrik, som hedder: „Gennemsnitligt aarligt Understøttelsesbeløb i Kr. pr. Individ og pr. Hovedperson“. Saa staar der opført, at det pr. Individ er følgende Tal: København 1904: 155,66, Frederiksberg 1904: 177,44, øvrige Købstæder og Handelspladser 1904: 137,55, Landdistrikterne 1904: 88,08. Vil nu det ærede Medlem for Hornslet (N. P. Jensen), eller hvor det er, han er fra, ikke prøve at dividere 12 ind i 88 Kr. Saa faar han $7\frac{1}{3}$ Kr. pr. Maaned, og naar han saa deler disse 7 Kr. 33 Øre med Halvdelen til Staten og Halvdelen til Kommunerne, faar han netop det Tal, jeg nævnte, 3 Kr. 66 Øre. Ja, hvis det ærede Medlem er meget stiv i Brøkgregning, kan han maaske nok faa en Brøk til, men naar vi lade den ude af Betragtning, er det 3 Kr. 66 Øre, som Staten yder i Alderdomsunderstøttelse til gamle, udslidte Arbejdere paa Landet. Det er dog ikke meget. Det er naturligvis altid noget, men her er ingen Grund til at staa op og rose sig. Der var derimod al Grund til at sige: Skulle vi ikke se at ændre den Lovgivning, der gør det muligt, at man kun giver saa smaa Understøttelser til gamle, udslidte Folk?

Nu vilde den ærede Finansminister jo gøre gældende, at ved hans Love er det ikke saadan, at de ligge paa Bordet om Efteraaret og under Bordet om Foraaret — saa kan man samle dem op der. Ja, hvordan det vil gaa med hans Toldlov, ved ingen i Øjeblikket. Men jeg skal ganske vist indrømme den højtærede Finansminister, at naar vi se paa Rigsdagsaarbogen for sidste Aar, viser den, at han har gennemført en hel Række Love — fordi han